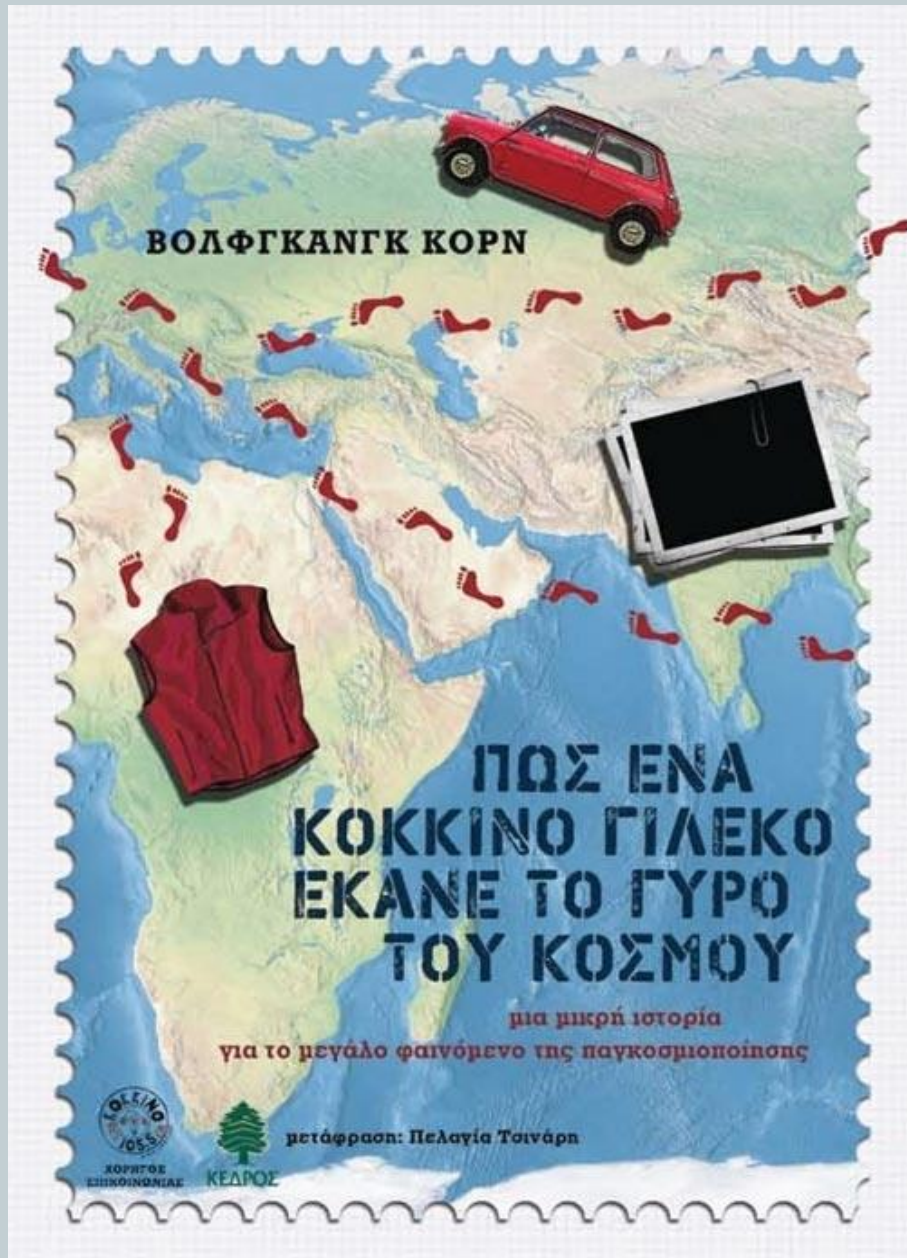

ΠΩΣ ΕΝΑ ΚΟΚΚΙΝΟ
ΓΙΛΕΚΟ ΕΚΑΝΕ ΤΟ
ΓΥΡΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Το βιβλίο «Πως ένα κόκκινο γιλέκο έκανε το γύρο του κόσμου» είναι ένα βιβλίο με θέμα την Παγκοσμιοποίηση.

Ο συγγραφέας αφηγούμενος την περιπλάνηση του κόκκινου γιλέκου μέσα από πολλές ιστορίες διάφορων ανθρώπων, προσπαθεί να εξηγήσει τον όρο «παγκοσμιοποίηση» και τον τρόπο που επηρεάζει την καθημερινή ζωή των ανθρώπων. Επίσης, πληροφορεί τους αναγνώστες του με διάφορα στοιχεία για το πώς οργανώνεται η αλυσίδα παραγωγής, για τις συνθήκες εργασίας των φτωχών, για τον τρόπο σκέψης των πλούσιων, ενώ εξηγεί την έννοια «οικονομικός μετανάστης».

Ο ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ο σκοπός του συγγραφέα είναι να πραγματευθεί το πολυδιάστατο θέμα της παγκοσμιοποίησης. Έτσι, αποφασίζει να παρουσιάσει την ιστορία ενός προϊόντος, από τη συλλογή των πρώτων υλών μέχρι τη στιγμή που φτάνει στα χέρια του καταναλωτή. Μέσα από ένα σύνολο προϊόντων, τοστιέρες, ξυπνητήρια, βιβλία και ηλεκτρονικούς υπολογιστές, επιλέγει να γράψει τελικά για ένα κόκκινο γιλέκο.

ΠΩΣ ΞΕΚΙΝΗΣΕ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΓΙΛΕΚΟΥ...

Όλα ξεκίνησαν στις 10 Μαΐου του 2005...

Ο διευθυντής πωλήσεων Βέντερ Βιτκόφσκι και η καινούργια διευθύντρια μάρκετινγκ Ελφρίντε Ούνρου του καταστήματος ένδυσης K. μετά από μια διαμάχη, καταλήγουν να παραγγείλουν τα φλις γιλέκα από το Μπαγκλαντές.

Στις 11 Αυγούστου του 2005 το πετρέλαιο εξορύσσεται. Στις 14 Αυγούστου του 2005 το δεξαμενόπλοιο «Μαντράς» αναχωρεί από τις πετρελαιοπηγές στο Ντουμπάι και κατευθύνεται στις υφαντουργίες του Μπαγκλαντές. Στις 15 Σεπτεμβρίου του 2005 τα τόπια φλις έχουν φτάσει στη Ντάκα, την πρωτεύουσα του Μπαγκλαντές, και με το τρίκυκλο «τουκ τουκ» του Χασάν κατευθύνονται στο υφαντουργείο «Garni International». Εκεί χάρη στην Τασλίμα και σε άλλες εργάτριες, τα τόπια γίνονται κόκκινα φλις γιλέκα.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ ΤΟΥ

Στις 16 Σεπτεμβρίου του 2005 ξεκίνησε η φόρτωση των χαρτοκιβώτιων με τα ρούχα μέσα στα πλοία κοντέινερ και την 1^η Οκτωβρίου του 2005 ξεκίνησε το ταξίδι του. Στις 27 Σεπτεμβρίου το κοντέινερ φτάνει στο λιμάνι της Σιγκαπούρης και μεταφέρεται σε ένα τεράστιο φορτηγό-πλοίο, το Γουόρλντ Στάρ. Μετά από εννιά μέρες, δηλαδή στις 10 Οκτωβρίου του 2005, το φορτηγό-πλοίο φτάνει στο ισπανικό λιμάνι Αλγκεθίρας, κοντά στο Γιβραλτάρ. Στις 12 Οκτωβρίου πέρασε από το στενό του Γιβραλτάρ και κατευθύνθηκε προς τη Θάλασσα της Μάγχης. Στις 15 Οκτωβρίου το Γουόρλντ Στάρ ανέβηκε τον Έλβα και στις 18 Οκτωβρίου φτάνει στον τερματικό σταθμό των εμπορευματοκιβωτίων Αμβούργου-Αλτενβέρτερ. Το φορτηγό βγαίνοντας από τις εγκαταστάσεις του λιμανιού, πρέπει να περάσει από το τελωνείο. Στις 19 Οκτωβρίου φτάνει τελικά στο κέντρο διανομής του πολυκαταστήματος K. κοντά στον αυτοκινητόδρομο 2 στο Γκίτερσλο. Στις 24 Οκτωβρίου του 2005 στο κατάστημα K., στα νότια προάστια του Αμβούργου, τα γιλέκα από φλις πωλούνται με γρήγορους ρυθμούς. Στις 14 Νοεμβρίου, ύστερα από δυο εβδομάδες εκπτώσεων, έχουν μείνει λίγα κομμάτια γιλέκων σε μεγάλα μεγέθη και μόνο σε εκτυφλωτικό κόκκινο χρώμα. Γι'αυτόν τον λόγο ο διευθυντής του καταστήματος μειώνει κι άλλο την τιμή τους. Έτσι, ο συγγραφέας αποφασίζει να αγοράσει το κόκκινο γιλέκο..

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΓΙΛΕΚΟΥ

Μετά από μερικές μέρες από την αγορά του, ο συγγραφέας πανηγυρίζει για την ποδοσφαιρική ομάδα της Γερμανίας, λέρωσε το γιλέκο του με κόκκινο κρασί. Έτσι, αποφασίζει να το κρύψει στη ντουλάπα του. Όμως, έπειτα από κάποιες μέρες, συνειδητοποιεί πως η δουλειά του δεν προχωρά όσο το γιλέκο του παραμένει κρυμμένο στην ντουλάπα του. Μετά από αυτήν τη διαπίστωση εμφανίζει πάλι το γιλέκο του και πράγματι η δουλειά του προχώρησε αρκετά. Εκείνη την ημέρα αποφασίζει πως το κόκκινο γιλέκο θα είναι η ιδέα του επόμενου του βιβλίου. Στις 15 Απριλίου του 2007 η πρότασή του γίνεται αποδεκτή από έναν εκδοτικό οίκο. Έτσι, ξεκίνησε την έρευνα για τη συγγραφή του βιβλίου. Είχε φτάσει Ιούλιος και ο συγγραφέας δεν ήθελε να αποχωριστεί το γιλέκο του και για αυτό, άλλωστε, κρέμονταν στην πλάτη της καρέκλας του. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα το γιλέκο να φαίνεται χρησιμοποιημένο και παλιό, ενώ ο λεκές του κρασιού αλλά και όσοι είχαν δημιουργηθεί στο μεταξύ να μην «βγαίνουν». Η φίλη του συγγραφέα είχε πλέον σιχαθεί το γιλέκο και προσπαθούσε να πείσει το συγγραφέα να αγοράσει ένα καινούργιο. Έτσι, στις 9 Νοεμβρίου, μόλις ο συγγραφέας γύρισε από ένα ταξίδι αυθημερόν, το γιλέκο του έλειπε. Η φίλη του το είχε πάει στο κοντέινερ για παλιά ρούχα. Ο συγγραφέας πηγαίνει με το ποδήλατό του να το πάρει πίσω, μα, μόλις φτάνει, βλέπει δυο άντρες που βρίσκονταν ήδη εκεί και τοποθετούσαν τα ρούχα σε ένα φορτηγό. Έτσι, το γιλέκο καταλήγει σε ένα εργοστάσιο όπου με αρκετά άλλα ρούχα επιλέγεται- αν και κατά λάθος- να σταλεί στην Αφρική..

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ ΤΟΥ ΓΙΛΕΚΟΥ

Την επόμενη μέρα, στις 10 Νοεβρίου, ένας γερανός σηκώνει το κοντέινερ και το μεταφέρει στο φορτηγό που είχε φτάσει στο προαύλιο του εργοστασίου. Στις 13 Νοεμβρίου του 2007 το φορτηγό έχει φτάσει στο λιμάνι του Αμβούργου και το κοντέινερ φορτώνεται στο «Χανόβερ», ένα επιβατηγό και συνάμα φορτηγό-πλοίο. Έτσι, ξεκινά το ταξίδι του γιλέκου για τη δυτική Αφρική. Στις 16 Νοεμβρίου το πλοίο είχε περάσει το ισπανικό λιμάνι του Βορρά, Μπιλμπάο, και τώρα κατευθυνόταν στα Κανάρια νησιά. Στις 18 Νοεμβρίου το «Χανόβερ» είχε αφήσει το Λας Πάλμας και ακολούθησε νοτιοανατολική πορεία. Θέλει να φτάσει στο Ντακάρ, την πρωτεύουσα της Σενεγάλης. Στις 20 Νοεμβρίου φτάνει επιτέλους στην ακτή της Σενεγάλης και κατευθύνεται στο λιμάνι του Ντακάρ. Την επόμενη μέρα βρίσκεται στο λιμάνι του Ντακάρ και από εκεί ο Μουσταφά το μεταφέρει στην αποθήκη του που βρίσκεται σ'έναν παράδρομο της λεωφόρου Ζ. Πομπιντού. Στην αποθήκη του Μουσταφά πηγαίνει τώρα η Άισα, που έχει έναν πάγκο στην αγορά του βόρειου Σεν Λουί και πήγε για να αγοράσει καινούργιο εμπόρευμα για τον πάγκο της. Στις 3 Δεκεμβρίου το κόκκινο γιλέκο βρίσκεται στον πάγκο της Άισα στο Σεν Λουί.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΓΚΟ ΤΗΣ ΑΙΣΑ ΤΟ ΓΙΛΕΚΟ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ..

Στο Σεν Λούι βρίσκεται και ο δεκαοχτάχρονος Αντράμε που κατάγεται από ένα χωριό της ενδοχώρας. Ο Αντράμε έψαχνε για κάποιο χρονικό διάστημα δουλειά στο Ντακάρ αλλά, καθώς δεν είχε αρκετές γνωριμίες, ήταν πολύ δύσκολο να βρει. Έτσι, τώρα προσπαθούσε να πάει στην Ευρώπη, όπως του είχε πει ο παλιός συμμαθητής του Αντμπουλέιλε. Έτσι, αρκετές μέρες προσπαθούσε να βρει ένα πλοίο, για να τον μεταφέρει μέχρι τα Κανάρια νησιά. Όμως, ο Αντράμε άκουσε πως πολλά πλοία παθαίνουν ζημιές λόγω των θαλασσοταραχών, ή κάνουν πολλούς κύκλους, γιατί έχουν χάσει τον προσανατολισμό τους, ενώ στο τέλος βουλιάζουν και όλοι οι επιβαίνοντες πνίγονται. Για αυτόν τον λόγο, αποφασίζει να πάει να βρει έναν «marabu», δηλαδή έναν μάγο. Ο Αντράμε το μόνο που μπόρεσε να καταλάβει από τα λόγια του ήταν κάποιες σκόρπιες λέξεις: «Θα φτάσετε, στον προορισμό σας, αλλά, αλίμονο, μακριές σκιές πάνω από τη βάρκα σας ακολουθούν -και οι πιο σημαντικές- προστάτες, κάτι φωτεινό.» Την ίδια μέρα, δηλαδή στις 7 Δεκεμβρίου, βλέπει στον πάγκο της Άισα το φωτεινό κόκκινο γιλέκο. Θυμήθηκε τα λόγια του μάγου κι έτσι αποφάσισε να το αγοράσει.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ ΤΟΥ ΓΙΛΕΚΟΥ

Στις 14 Δεκεμβρίου όλοι οι λαθρομετανάστες επιβιβάστηκαν. Στις 15 Δεκεμβρίου η ακτή δεν φαινόταν πια. Στις 16 Δεκεμβρίου βρίσκονταν στο μέσο του Ατλαντικού ωκεανού. Έκανε πολύ κρύο, όμως το γιλέκο τον προστάτευε. Στις 17 Δεκεμβρίου τις πρωινές ώρες βρίσκονταν στα ανοιχτά της ακτής της Μαυριτανίας. Στις 21 Δεκεμβρίου βρίσκονταν στην Τενερίφη, στην Πλάγια ντε λας Αμέρικας. Στις 22 Δεκεμβρίου έφτασαν επιτέλους στον προορισμό, τα Κανάρια νησιά. Έτσι, το γιλέκο-πρωταγωνιστής επιστρέφει λαθραία στην Ευρώπη φορεμένο από το νεαρό Σενεγαλέζο Αντράμε, που μετά από ένα πολυήμερο ταξίδι με τη βάρκα στον Ατλαντικό, καταφέρνει να φτάσει όσο το δυνατόν πιο μακριά από αυτήν.

Το ταξίδι του γιλέκου αναφέρεται σε ανθρώπινες ιστορίες, που συνήθως είναι χαμένες σε ποσοστά και αριθμούς. Κατά τη διάρκεια του ταξιδιού συναντάμε Ινδούς εργάτες στο λιμάνι του Ντουμπάι, τον Μομίν και τον Κολίν στα διυλιστήρια του Μπανγκλαντές, τον μεταφορέα Χασάν με το τρίκυκλο «τουκ τουκ», τη δεκαεξάχρονη Ταλσίμα, που δουλεύει 100 ώρες την εβδομάδα στα υφαντουργεία της Ντάκα, τον καπετάνιο και τους ναύτες του Γουόρλντ Σταρ, που σε ένα από τα ταξίδια τους μετέφεραν και το κόκκινο γιλέκο. Το ταξίδι του γιλέκου ξεκινάει στην Ευρώπη κι από εκεί, λίγα χρόνια μετά, συνεχίζεται στην Αφρική, όπου το μεταχειρισμένο ρούχο θα βρει έναν νέο ιδιοκτήτη. Κι όμως, στο τέλος, θα επιστρέψει στην Ευρώπη φορεμένο από έναν παράτυπο μετανάστη.